

Publicerad 2011-03-18 21:11 av Serapis

Dålig rytm, men orkade inte fila till den.

Atomvintern

Snön lägger sig som ett täcke av ångest
över en värld av is: reflekterande...
Att tala då, blir blott en meningslöst gest
av en enfald: konstaterande...

I atomvintern, i atomvintern

Himmelen blir mörk varken solen eller månen
kan synas mer: deprimerande...
Och gatorna blir tomma; blott spånen
av aska yr; deformerade...

I atomvintern, i atomvintern

I atomvintern finns blott ekona av orden;
ljudlöst skriande; eskalerande...
Men världen går till vila; täckt av frost är hela jorden
sedan tomheten; exploderade..!

I atomvintern, I atomvintern

Odelbart är vemodet, ett enda gediget
töcken; allomfattande...
Ur djupet är det kommet; mot himlen uppstiget
och borta: hånskrattande...

I atomvintern, I atomvintern:

Där är allt vitt som snö;
Där finns det ingen tö;
Där skall vi alla dö;
Och vinden askan strö!

I atomvintern, I atomvintern

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Serapis med Poeter.se id #19311 innehar upphovsrätten